

Za pojedynczy
zempl. 12 gr.

Gazeta Grudziądzka

w Imię Boże!

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus!

Za Wiarę i Ojczyznę!

Wydanie II

„Gazeta Grudziądzka” wychodzi 3 razy tygodniowo w 3 wydaniach: I. (Pomorze), II. Wojew. centralne, kresy wsch., Małopolska i zagranica), III. (Wielkopolska i Śląsk) wraz z bezpłatnymi dodatkami: „Gospodarz i Osadnik”, „Robotnik”, „Dobra Gospodyni”, „Śmiech”, „Przyjaciel Młodzieży”, „Gość Świąteczny” i inne dodatki. — Przedpłata wynosi kwartalnie wraz z odnośnikami do domu złotych 3,90.

w Wolnym Mieście Gdańsku 7.50 guldenów, zagranicą wraz z kosztami przesyłki: w Francji 20 franków, w Belgji 6.50 belgów, w Holandji 2.50 guldenów noll., w Niemczech 4.00 Rmk., w Szwajcarii 5 fr. szw., w Czechosłowacji 38 koron czesk., w Austrii 8 szylingów, w Danji 6.00 koron duńsk., w Szwecji 5 koron szwedz., we Włoszech 20 lirów włoskich, w Ameryce i Kanadzie 1.50 dol., w innych krajach równoważność 1.50 dol. ameryk. — Ogłoszenie drobne z słowo 20 groszy, słowa tłustym drukiem podwójnie najmniej 2 zł., tylko za gotówkę zgóry.

Na wtorek, 25-go sierpnia 1936 r.

W jakich szkołach uczą się dzieci wiejskie

Ponad 60% wiejskich szkół powszechnych ma jako salę lekcyjną — zwykłą izbę wiejską. Taka izba, choćby najzupełniej zdatna na mieszkanie pojedynczej rodziny staje się wręcz fatalnym pomieszczeniem dla 30 lub 40 dzieci wiejskich. Szkoła mieszcząca się w zwykłej izbie wiejskiej — to groteskowa imitacja szkoły, to radykalne przekreślenie najistotniejszych zasad pedagogiki.

Doświadczenie i badania lekarskie wykazały, iż w zwykłej izbie rodzinnej powinno przypadać na osobę dorosłą od 15 do 20 metrów sześć. powietrza, na każde dziecko 7—10 metr. sześć. „U przebywających w mieszkaniach ciasnych, o malej objętości powietrza — przypomina dr. Kaspzak „Zdrowie w chacie wiejskiej” — występuje mniejsza rzutność w zajęciach, zle samopoczucie, apatia lub nadmierne drażliwość i podniecenie; występują u tych osób częste katary nosa i gardła, wysiaki z uszów, różne dolegliwości żołądka, kurczaki, świerzb i wielu in. Gdzie pomieszczenie ciasne, tam mamy podłoże do rozwoju chorób zakaźnych...”

Tymczasem cóż mówić o takiej „klasie” w pow. puławskim (a przecież takich „klas”, takich „sal szkolnych” jest pełno w naszych wsiach). W klasie 72 uczniów... Powierzchnia podłogi wynosi 30 mtr. kw., na 1 ucznia przypada 0,4 m. kw., czyli 40 dm. powierzchni... Wysokość izby — 80 cm.; na jednego ucznia — 1,2 m. sześć. powietrza. Przy jakimkolwiek ruchu nóg podnosi się tuman kurzu... Dla 1 ucznia jest 35 cm. ławki...

Wyniki? Dzieci „źle się sprawa”, są „tępe” i „leniwe”. Nic dziwnego! Czyż może być inaczej w takiej szkole — śledziówce?...

Obradujący w 1935 r. w Warszawie „Ogólnopolski Zjazd Delegatów Gmin Wiejskich” uchwalił rezolucję: 1) Istniejące na wsiach szkoły powszechne mieszczą się w większości wypadków w lokalach nieodpowiednich lub w lokalach wynajętych, pozbawionych jakichkolwiek wymogów higienicznych. 2) Spowodują przebywanie w takich lokalach szerzy się wśród dzieci szkolnych w sposób zastraszający gruźlica, skorbut itp. choroby. 3) Stan fizyczny młodego pokolenia na wsi pogarsza się z roku na rok.

Dla koni i krów są dziś wozowe stajnie, obory i chlewy. A budynki szkolne dla dzieci? Dla owej, tak odpowiedzialnej i trudnej pracy wychowywania i kształcenia przyszłych obywateli kraju wystarczy byle kat, byle schron? Odpowiedź może być chyba tylko jedna: największy czas, ażeby każda

szkoła wiejska, 1 czy 2-klasowa, nie mówiąc już o szkołach wyżej zorganizowanych, miała właściwy, normalny lokal szkolny. Szkoły — izdebki, szkoły — śledziówki powinny corychlej zniknąć ze wsi polskiej!

Nie tylko karabin, armata i samolot jest skuteczną bronią przeciwko wrogowi. Obok oręża tego, bowiem tak samo skuteczną bronią przeciwko wrogowi zewnętrz-

nemu, przeciwko wrogowi deprecjacji komunistycznej, takąż potężną bronią jest i oświata, w latach pomajowych coraz to bardziej pomacoszemu traktowana i spychana na miejsce podrzędne. Tak jak na zbrojenia, muszą znaleźć się pieniądze i na to, by znikły szkoły śledziówki, by liczba dzieci pozbawionych możności uczęszczania do szkoły nie wzrastała z roku na rok z zatrważającą szybkością.

Włochy i Niemcy

nie dopuszczają do komunizmu w Hiszpanji

Sytuacja europejska pogarsza się wskutek wydarzeń w Hiszpanji z każdym dniem.

Według sprawdzonych wiadomości ze źródeł angielskich, Niemcy i Włochy zamierzają przedsięwziąć wspólną interwencję w Hiszpanji.

Rządy Włoch i Niemiec miały już zakomunikować w drodze dyplomatycznej wszystkim mocarstwom, że ani Berlin, ani Rzym, nie będą tolerować powstania na terenie Hiszpanji komunistycznego ustroju.

Istnieją w Paryżu uzasadnione obawy, że lada dzień Mussolini od-

wola ambasadora włoskiego w Madrycie. Rząd brazylijski zerwał już stosunki dyplomatyczne z rządem Madryckim, powodu jego wybitnie komunistycznego charakteru. Fakt ten będzie zachętą dla innych państw.

Rząd włoski i niemiecki przygotowuje uznanie w najbliższym czasie rządu powstańczego w Burgos, jako jedynego prawowitego rządu w Hiszpanji.

Sytuację pogarsza fakt, że „front ludowy” we Francji udziela niewątpliwie pomocy rządowi madryckiemu.

Umieszczenie podobizny W. Witosza przestępstwem z art. 154 k. k.

Artykuł 154 Kodeksu Karnego obowiązuje dzisiaj w Polsce — brzmi jak następuje:

§ 1. Kto publicznie nawołuje do popełnienia przestępstwa lub je pochwała, podlega karze więzienia do lat 5 lub aresztu.

§ 2. Jeżeli czyn określony w § 1, dotyczy zbrodni stanu, to sprawca podlega karze więzienia do lat 10.

Tak brzmi artykuł Kodeksu Karnego pod który popełnił występki nasz polegający na umieszczeniu w dodatku do „Gazety Grudziądzkiej” nr. 96 „Gość Świąteczny” i „Dodatek świąteczny” umieszczenia podobizny Wincentego Witosza.

Postanowienie sądu grodzkiego w Grudziądzu o konfiskacie z dn. 12 bm. podpisane przez sędziego

Romana Kryże m. in. głosi co następuje:

„w umieszczeniu podobizny Wincentego Witosza w wyżej wymienionym czasopiśmie i to:

- 1) nr. 96 wydanie tańsze z dnia 15 sierpnia 1936 r. na str. 7.
- 2) nr. 96 wydanie II-gie w wkładce p. tyt. „Gość Świąteczny” i
- 3) nr. 33 Tygodnik z datą 15 sierpnia 1936 r. na str. 6 — mieszczą się znamiona występku z art. 154 § 1 k. k. łącznie z § 20 ustawy prasowej z dnia 7 maja 1874 roku.”

Tak więc z postanowienia sądownego dowiedzieliśmy się, że umieszczenie podobizny Wincentego Witosza w naszej gazecie jest występkiem nawołującym do popełnienia przestępstwa lub pochwalaniem tego przestępstwa.

Ze względów zrozumiałych omówić tego faktu nie możemy.

Zamordowanie polskiego konsula Ostrzeliwanie niemieckiego statku

Honorowy konsul polski w mieście hiszpańskim w Walencji, — Wincente Naguera został zamordowany przez zanarchizowane bandy uzbrojonej milicji. Zamordowany konsul był Hiszpanem a ob-

wiązki swoje jako honorowego konsula polskiego pełnił od roku 1934. Do działalności jego należały polsko-hiszpańskie sprawy handlowe i morskie w kilku prowincjach Hiszpanji.

Rząd polski złożył u rządu madryckiego energiczny protest, domagając się równocześnie szczegółowych wyjaśnień.

Drugi wypadek który mógł łatwo zaciążyć straszliwie nad całą Europą wydarzył się na morzu. Oto hiszpański statek stojący po stronie rządu „Libertad” ostrzeliwał na morzu Śródziemnym parowiec niemiecki „Kamerun”. — Statek „Libertad” w pewnej chwili podpłynął do statku niemieckiego i zmusił go do podążania za sobą. Następnie uzbrojeni marynarze hiszpańscy przeprowadzili na „kamerunie” rewizję.

Na wieść o przeprowadzonej rewizji, dowódca niemieckich sił morskich, znajdujących się na wodach hiszpańskich, wysłał do rządu madryckiego depechę, w której protestuje przeciw naruszeniu między narodowego prawa o swobodnym poruszaniu się okrętów na pełnym morzu.

Następnie niemiecki dowódca oznajmił, że wydał zarządzenia, by w wypadku powtórzenia się jeszcze podobnego faktu napadu, lub ostrzeliwania niemieckich statków — załogi tych statków zastosowały siłę i ogień odpierały napaść.

Zapowiedź zbrojnego wystąpienia floty niemieckiej na wypadek „aktów gwałtu” na Morzu Śródziemnym jest zupełnie niedwuznaczna. Co zaś to może przynieść Europie, przed niedawnym czasem pisaliśmy w naszej gazecie.

PRZED DECYDUJĄCĄ BITWĄ

Według wiadomości nadeszłych z Hiszpanji dowódcy poszczególnych frontów i grup wojsk powstańców w Hiszpanji na wspólnej naradzie, opracowali już plan decydującej bitwy jaką zamierzają stoczyć w najbliższym czasie. Przygotowania do stoczenia tej decydującej bitwy prowadzone są przez powstańców w przyspieszonym tempie.

14 ofiar pioruna

W miejscowości Smolice powiatu łęczyckiego wydarzył się w czasie burzy straszliwy wypadek. Oto w czasie burzy kilkunastu robotników z majątku Smolice pracujących w polu skryły się pod stertą. Naraz w stertę tę strzelił piorun zabijając na miejscu pięć osób, zaś dziewięć osób ciężko raziąc. Wśród tych dziewięciu rannych stan dwóch osób jest beznadziejny.

Okropności wojny domowej w Hiszpanji

Okrucieństwa, jakich dopuszczają się wojska, walczące w wojnie domowej w Hiszpanji, przechodzą wszelkie pojęcia. Zdaje się, że zbolszewizowane bandy chcą prześcignąć w okrucieństwach, zadawanych przeciwnikom, sławetną czerezwyczałkę bolszewicką. Oto kilka stwierdzonych faktów tych okrucieństw:

W Katalonji milicja ludowa przeprowadziła masowe egzekucje osób po dejranych o sympatię dla ruchu powstańczego, oraz oficerów powstańczych wziętych do niewoli.

We wtorek popołudniu na wyspie Ibiza rozstrzelano 4-ch generałów, 3-ch podpułkowników, 5 majorów i 19 kapitanów powstańczych.

Rząd kataloński wydał odezwę podpisaną przez prezydenta Companysa, w której stwierdza, iż powstańcy w miejscowościach opanowanych przez nich sięgają śmierci i pożogę.

W Bilbao natomiast powstał tymczasowy rząd „obrony prowincji przed powstaniem”. W mieście hula czerwony terror. Rozstrzelano tam ok. 200 księży i zakonników.

W Ronda rozstrzelano z rozporządzenia komitetu rewolucyjnego 480 pracowników, a w innej miejscowości 245 osób, w tej liczbie 81-letniego biskupa z Jaen.

Przy poległych w Puerto Cristo znaleziono dokumenty francuskie i sowietkie, co dowodzi, że obywatele tych państw walczą w szeregach rządowych.

W krwawych orgiach w Katalonji biorą udział, jak się okazuje, nie tylko milicjanci hiszpańscy, ale także ochotnicy cudzoziemscy przybyli do Barcelony z Francji.

Straszliwy pogrom urządzili milicjanci w Almendralejo. 80 aresztantów poddano wymyślnym torturom, połowę z nich uwiązano na krzyżach, oblano benzyną i podpalono. Miejscowy burmistrz musiał patrzeć, jak w ten sposób zginęło dwoje jego dzieci. Sam zresztą później podzielił ich los.

W Tarragona na północ od Barcelony oddział milicji wtargnął podczas Mszy św. do kościoła i wywlokł stamtąd 3 zakonnice i rozstrzelał je przed kościołem.

W miasteczku Nerwa w noc przed zajęciem tego miasta przez powstańców komuniści w straszliwy sposób wymordowali 17 zakładników, wśród nich dwu 14-letnich chłopców. Wszystkich zgromadzone w miejscowej rzeźni, powiązane i zarabano szabłami.

Zołnierza armji powstańczej, który dostał się do niewoli, przywiązano na rynku do pala, oblano benzyną i podpalono. Kilka kobiet, które protestowały przeciw temu barbarzyń-

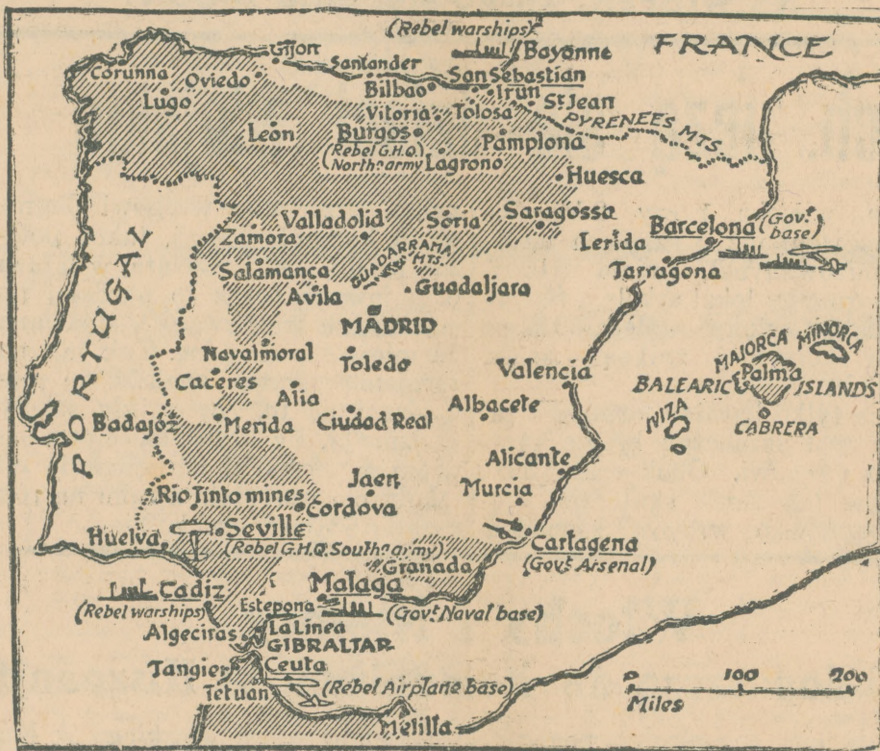
stwu, milicjanci aresztowali i ciężko pobili. 10 innych jeńców zamordowano w ten sposób, że umieszczono ich w jednej ciasnej celi, do której wrzuciono ładunek dynamitowy.

W Sierra Morena milicjanci zamknęli w parterowym domku 43 zakładników, poczem dom podpalili. Wszyscy aresztanci zginęli w strasznych męczarniach.

W Maladze rozstrzelanie zakładników przybrało już masowe rozmiary. Czerwone bojówki urządzają codziennie publiczne egzekucje, tracąc po kilkunastu ludzi.

Ponieważ miasto San Sebastian otoczone jest przez powstańców, przeto gubernator miasta oświadczył, że atak powstańców na miasto będzie wyrokiem śmierci na 4500 zakładników prawicowych.

W przemówieniu, wygłoszonym przed mikrofonem radiostacji sewilskiej, jeden z przywódców powstania w Hiszpanji, gen. Queipo de Llano, oświadczył, iż według posiadanych przez niego poufnych wiadomości liczba rozstrzelanych w ostatnich dniach przez marksistów wynosi 8400, z czego w samym Madrycie 7000.

Mapa Hiszpanji

przedstawia stan posiadania powstańców i komunistów. Obszar zakreślony przedstawia stan posiadania powstańców i komunistów. Obszar zakreślony znajduje się w rękach powstańców. Mapa podaje zarazem podział sił wojennych morskich obu walczących. Okręty wojenne powstańców znajdują się w San Sebastian i w Cadixie, komunistyczne w Maladze i w Barcelonie. Stolica rządu powstańczego została według ostatnich wiadomości przesunięta bliżej Madrytu, z Burgos do Valladolid.

Prezydent Roosevelt o pokoju i wojnie

Prezydent Stanów Zjedn. Ameryki Półn., Roosevelt, wygłosił w dniu 15 bm. doniośle przemówienie polityczne.

Pokój Europy — mówił prezydent St. Zjedn. — jest wielkim zagadnieniem. Naród nasz nie może być obojętnym wobec zagadnień, które wprowadzają powstają zdaleka od naszych granic, ale mogą wywierać i wywierają wpływ na przyszłość St. Zjednoczonych.

Jestem bardziej zaniepokojony połączeniem międzynarodowym, niż naszą sytuacją wewnętrzną i to nie dlatego, abym był pesymistą; przeciwnie — mam nadzieję, że zawiść, nienawiść i złość pomiędzy narodami doszły już do swego kresu i że nastąpi nowa fala dobrej woli i pokojowych stosunków.

Proces moskiewski wyrotowców bolszewickich

Jak to już pisaliśmy, przed kolegium wojskowym najwyższego trybunału wojskowego Rosji sowieckiej w dniu 19 bm. rozpoczął się w Moskwie proces przeciwko 16 b. najwyższym dygnitarzom sowieckim. Najciekawszym punktem dotychczasowej rozprawy sądowej były oświadczenia Zinowjewa i Kamieniewa b. komisarzy (ministrów) rządu sowieckiego, potwierdzające ich udział w organizowaniu zamachu terrorystycznego na Stalina.

Według zeznań oskarżonych istniały dwa plany dokonania przewrotu politycznego w Sowietach. Według jednego planu wpierw miał być dokonany zamach na Stalina i Kirowa jednocześnie. Obydwa te zamachy miały być sygnałem do bojowej akcji opozycjoni-

stów w najważniejszych punktach Rosji sow., a więc poza Moskwą i Leningradem w Kijowie, Tyflisie, Baku. Opozycjoniści mieli wykorzystać wywołane przez zamordowanie Stalina zamieszanie i objąć kierownictwo w partii i w rządzie sowieckim.

Według drugiego planu zamordowanie Stalina miało steroryzować pozostałych przy życiu przywódców partii komunistycznej, którzy w tym wypadku zwróciliby się do Kamieniewa i Zinowjewa za pomocą objęcia wyższych stanowisk w Rosji sowieckiej. W tym wypadku przewrót polityczny miałby się odbyć w drodze legalnej. Po zamordowaniu Stalina opozycjoniści mieli sprowadzić z zagranicy Lwa Trockiego.

Sledztwo w sprawie Parylewiczowej, prowadzone jest energicznie w dalszym ciągu. Apelacyjny sędzia śledczy delegowany specjalnie do tej sprawy dr. Stanisław Korusiewicz, nie ustaje w dążeniach, aby wszechstronnie wyświetlić wszystkie szczegóły tej afery. Codziennie nadchodzą liczne aktonimy do sędziego Korusiewicza, a z przeprowadzanych rewizyj uzyskuje się nowe materiały, które trzeba szczegółowo zbadać. To też niemal codziennie odbywa się przesłuchiwanie Parylewiczowej, której wina, w miarę biegu śledztwa, występuje coraz wyraźniej. W kilkunastu wypadkach winę jej udowodniono.

W interesie jednak dobra śledztwa, nie można podać różnych szczegółów, brzmiących wprost sensacyjnie. Szczegółów tych stale przybywa, wobec tego, że wiele osób zgłasza się do sędziego Korusiewicza, składając ważne zeznania.

Z goryczą stwierdzam, że w stosunkach międzynarodowych litera i duch umów międzynarodowych są gwałcone bezkarne i bez liczenia się z wymaganiami honoru.

Przyjaźń pomiędzy narodami i państwami może istnieć tak samo, jak między ludźmi tylko wówczas, jeżeli dochowuje się do niego słowa skrupulatnie.

Pomimo wszystko sąramy się dopomóc wszelkimi sposobami ruchowi międzynarodowemu przeciwko wojnie. Konferencja rozbrojeniowa i ograniczenia zbrojeń morskich skończyły się fiaskiem.

Pełnomocnictwa, udzielone prezydentowi St. Zjedn. dla utymowania: neutralności, użyte będą po to, aby nie dopuścić do ciągnięcia zysków z wojny przez obywateli amerykańskich.

Zyski takie mogą wprawdzie bogacić jednostki, ale narodowi przynoszą ruinę. Skoro mamy wybierać między zyskami jednostek a pokojem, musimy wybrać pokój.

Nie dążymy do panowania nad kimkolwiek, nie dążymy do żadnej ekspansji terytorjalnej, jesteśmy przeciwnikami imperjalizmu, pragniemy ograniczenia zbrojeń wszechświatowych, wyznajemy zasady demokracji, liberalizmu i pokoju. Ofiarowujemy wszystkim narodom świata uścisk dłoni

Gen. Gamelin

o swym pobycie w Polsce

Po powrocie z Polski szef sztabu generalnego armji francuskiej generał Gamelin, za pośrednictwem szefa swego gabinetu generała Joannet zakomunikował przed stawicielowi Polskiej Agencji Telegraficznej w Paryżu oświadczenie następującej treści:

„Gen. Gamelin powrócił do Paryża zachwycony swą podróżą do Polski, jak również przyjęciem, jakiego doznał ze strony władz wojskowych i polskich mężów stanu z Panem Prezydentem R. P. prof. I. Mościckim i ministrem Spraw Zagranicznych Beckiem na czele.

Gen. Gamelin był wzruszony przyjęciem, jakie zgotowała mu ludność. Armja polska wywarła na gen. Gamelin doskonałe wrażenie.

Jest rzeczą pewną, że między armją polską i francuską istnieje będą jaknajbardziej serdeczne stosunki, tak jak dotychczas zawsze istniały“.

Do Księży i.. rabinów sięgały interwencje Parylewiczowej

Ustalona już działalność interwencyjna Parylewiczowej szła we wszystkich kierunkach i obejmowała wszystkie branże, przyczem interwenjowała ona nie tylko u władz w całej Małopolsce nie wyłączać i wschodniej, ale również w Warszawie. Interwencje te podejmowała również tak u duchowieństwa katolickiego, jak i.. u rabinów.

Poza tem, jak wiadomo, oskarżona prowadziła ożywioną działalność społeczną. Wszak była ona komisarzem rządowym w wojew. Zw. Obywatelskiej Pracy Kobiety. Stwierdzono, że zdefraudowała tam około 9.000 zł. na szkodę sierot i bezrobotnych, przyczem wystawiła fikcyjne kwity, odraczała posiedzenia, byle tylko odsunąć na jakiś czas wykrycie tych niedoborów. Mąż oskarżonej, dowiedziawszy się o tem, złożył 6.000 zł. na pokrycie zdefraudowanych sum.

Ustalona już działalność interwencyjna Parylewiczowej szła we wszystkich kierunkach i obejmowała wszystkie branże, przyczem interwenjowała ona nie tylko u władz w całej Małopolsce nie wyłączać i wschodniej, ale również w Warszawie. Interwencje te podejmowała również tak u duchowieństwa katolickiego, jak i.. u rabinów. Poza tem, jak wiadomo, oskarżona prowadziła ożywioną działalność społeczną. Wszak była ona komisarzem rządowym w wojew. Zw. Obywatelskiej Pracy Kobiety. Stwierdzono, że zdefraudowała tam około 9.000 zł. na szkodę sierot i bezrobotnych, przyczem wystawiła fikcyjne kwity, odraczała posiedzenia, byle tylko odsunąć na jakiś czas wykrycie tych niedoborów. Mąż oskarżonej, dowiedziawszy się o tem, złożył 6.000 zł. na pokrycie zdefraudowanych sum.

